

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Г.с. № 264 К1
Дата 26.04.24г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

 Recoverable Signature

X 10-00-4/25.04.2024 г.

Signed by: Paulina Ivanova Stoyanova

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
по к. д. № 7 от 2024 г.

На Ваш № 145/12.03.2024 г.

СТАНОВИЩЕ
НА МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО
ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО № 7/2024 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определение от 12 март 2024 г., постановено по конституционно дело № 7/2024 г., Конституционният съд е допуснал за разглеждане по същество искането на 48 народни представители от 49-ото Народно събрание на Република България за установяване на противоконституционност на Закона за ратифициране на Споразумението за финансов принос между Република България и Европейската комисия съгласно член 7 от Регламент (ЕС) 2022/2463 на Европейския парламент и на Съвета (обн., ДВ, бр. 106 от 2023 г.).

С посоченото определение като заинтересована институция е конституиран министърът на правосъдието. В отговор на предоставената ми възможност, в качеството си на министър на правосъдието, изразявам следното становище по предмета на делото:

Вносителите твърдят нарушение на конституционните принципи на правовата държава (чл. 4, ал. 1), на политическия плюрализъм (чл. 11, ал. 1) и на парламентарната форма на държавно управление (чл. 1, ал. 1). Поддържа се, че народните представители са били лишени от възможността да направят заявени от тях в хода на дискусиата преди първото гласуване предложения за промени в приетия на първо гласуване законопроект. Изразява се разбирането, че провеждането на две гласувания на законопроект в рамките на едно заседание следва да бъде допускано само по изключение (чл. 88, ал. 1, изр. 2 от Конституцията) и да не „нарушава други конституционни ценности, принципи и правила“.

По твърдението за нарушение на чл. 1, ал. 1, чл. 4, ал. 1 и чл. 11, ал. 1 от Конституцията

Бих желала да посоча, че основният въпрос, през чиято призма следва да бъде разгледано твърдението за нарушение в тази част, е предметът на конкретния законопроект, а именно – ратифициране на международен договор. Съгласно чл. 85, ал. 3 от Конституцията ратифицираните от Народното събрание договори могат да бъдат изменяни или денонсирани само по реда, посочен в самите договори, или в съответствие с общопризнатите норми на международното право. В този смисъл, претендиране на право за внасяне на промени от народен представител е недопустимо. Това положение съобразява и чл. 84 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание (обн., ДВ, бр. 39 2023 г.), според който по законопроект за ратифициране на международен договор текстът на договора не може да бъде изменен. Резерви към многостранен договор могат да се правят само когато те са допустими от самия договор.

Законът за международните договори на Република България (ЗМДРБ) определя реда за подготовка и сключване на международни договори от Република България, както и реда за изпълнение, изменение, спиране на действието, прекратяване, съхраняване и регистриране на международните договори, по които Република България е страна. Член 9 ЗМДРБ определя като легитимирани субекти относно подписването на международни договори Президента на Република България и Министерския съвет. Народното събрание може да ратифицира международния договор, респективно – да откаже ратификация. Това правомощие е достатъчно съществено, доколкото то позволява с един акт на този орган да се приеме или отхвърли споразумение в цялост и предполага излагането на принципни позиции по съдържанието на международния договор. Доколкото това съдържание е сърцевината, а процедурата е с цел да осигури гаранции за спазване правомощията на всички органи, може да се направи извода, че вниманието на народните представители следва да е концентрирано в най-голяма степен в представянето на аргументи и защитаване на тези в защита на приемането/отхвърлянето на ратификацията. Именно тази възможност е основополагаща при обсъждането на такъв тип правни актове и заслужава подкрепа виждане, според което тази е централната роля и смисъл на разискванията в Народното събрание.

Вносителите изтъкват, „народните представители изрично са изявили желание да направят промени в текста на законопроекта, а не в текста на ратифицираното споразумение“. Намираме, че текстовете на законопроектите за ратифициране на международни споразумения отговарят на определени изисквания и по принцип включват определени реквизити. Би могло да се заключи, че и в конкретния случай тази обща форма е спазена, доколкото законопроектът посочва наименованието на подписаното споразумение, страните по него и датите на подписване, тоест идентифицира го точно.

По твърдението за нарушение на чл. 88, ал. 1 от Конституцията

Изложеният довод на вносителите е несъстоятелен, доколкото чл. 88, ал. 1, изр. второ от Конституцията допуска по изключение Народното събрание да реши двете гласувания да се извършат в едно заседание. Поддържаме, че моментът на вземане на това решение е ирелевантен, тъй като Конституцията не съдържа изискване в това отношение. Тези въпроси са оставени на дискрецията на народните представители.

Въз основа на гореизложеното, изразявам становище, че искането на 48 народни представители от 49-ото Народно събрание на Република България за установяване на противоконституционност на Закона за ратифициране на Споразумението за финансов принос между Република България и Европейската комисия съгласно член 7 от Регламент (ЕС) 2022/2463 на Европейския парламент и на Съвета (обн., ДВ, бр. 106 от 2023 г.) следва да се отхвърли като неоснователно.

С УВАЖЕНИЕ,

 Recoverable Signature

X

Мария Павлова
министър на правосъдието
Signed by: Mariya Encheva Pavlova